לא הוה מפליג נפשיה מיניה. לפי שהיה יהושפט נזהר ונבדל ממנו משום תשב כלו מלמה מע"ג דמומר לעבודת כוכבים היה לפי שהוי מומר לכל התורה כולה: **בעמי בעמך.** דמשמע הכי [ב] מתם כמותינו דקומכין עלייהו: **בסוסי בסוסיך ה"נ.** דלענין מיסור והיתר קאמר מלמ על כרחך לענין המלחמה קאמר ליה: **בגורן.** כי גורן היו יושבים בחיבה ובריעות ובשלוה ג' בסנהדרין שלין מושבין זה מת זה: **שיהו רואין זה את זה.** להיות שומעין לים מת מבירו ומתווכחין זה עם זה עד שתלת הורמה כהלכה שלילו היו יושבין כשורה שלא בעגולה לין בני רשם השורה רואין בני סוף שורמו וכעגולה שלימה לא היו יושבין כדי שיהא מקום לשת ולבא: **מסייע ליה.** לרב ענן: **על פי הדבור שאני.** שהקב"ה המילו לפי שעה לכתיב (מלכים ב יח) [ג] ותת העורבים לויתי שם לכלכלך: **ואתרמי מילתא בי'.** בתמיהה: **ודלמא על שם מקומן.** שהיו מלוי עורב: **מי לא כתיב.** שהרי נקרא על שם מקומו ואפילו יחיד ואף ע"פ שלין מדבר בכל מלי המקום כגון פלשתים וגבעוניים מלה נחים אחד לכתיב נערה קטנה: **וקשיא לן קרי לה נערה.** דהכיחה ג' שנרות וקרי לה קטנה דמשמע שלה הגיחה שתי שנרות: **וא"ר פדת.** מהי נערה לשו נערה ממש מלה על שם מקומה דמן נעורן וס"ל מ"ג דלשו בכל בני המקום קאמר שהרי ודאי לכולן לה גלילה שהרי נחבא היה מ"מ מיכא למימר דתרי גברי הוו וקרלן על שם מקומן ולין מזכיר שמם: **עורביים מבעי ליה.** לשה לחי למעטי ישראל דלה עורבים מממש: **ישראל מעליא הוא.** לחוש לוס: **אי נימא מומר לדבר אחד.** לאחד מכל המנות לשמועינן דלה הוי מומר לכל התורה כולה: **שכל הכופר בה כמודה בכל התורה.** כלכתיב (במדבר טו) [ד] וכי תשגו ולה תעשו לת כל המנות האלה וגו' וילפינן בסוליות (דף ח.) דבעבודת כוכבים מייירי: **מומר לאותו דבר.** לשחיטה ולמיכלן ופיטרין לשמועינן דלה תימה כיון דדם היה כהיתרה דמי ליה מלה ודלי כמיסורה דמי ליה ולמיכלן הוי לעבר עליה וכי מזמנין ליה סכין לה שניק היתירה ולכיל ליסורה: **מכם.** מלם כי יקריב מכם קרבן וגבי נדר לו נדבה כתיב דהה כי יקריב משמע כשיללו להקריב: **להוציא המומר.** שלין מקבלין נדבתו: **מכם בכם חילקתי.** לומר מלכתיב מלי מיעוטא ביטרלא ולה בחומות דכתיב לים לים [ג] מנית ישרלא שבר יקריב קרבן לכל נדריכם וגו' בפרשת מומין (ויקרל כב) [ה] ותניל לקמן בפירקין (דף יג.): לים מה תלמוד לומר לים לים לרבות העובדי כוכבים שנודרים נדרים ונדבות כיטרלא וגבי דילהו לה כתיב מיעוטא לכתוב מן שבשר כי יקריב קרבן דמשמע ולה כל שבשר שבשרין מביילין ולה בחומות שכולן מתנדבין ומקבלין מהם: [ד] **עם הדומה לבהמה.** שלין מקיימין לת שבחות: מן שכתיב גבי בהמה למעוטי רובע ונרבע [ה] שני דרים ליה בגבת קמ"ל (דף מ:) ובכוכבות (דף מ"ת.) ובתמורה (דף כח.): **מפרשי ישראל.** משמע מזידין כלתניל בתמיכה במסכת יומל (דף ט.) פשיטים שלו שמדלים וכן הוה שומר שלך מוכל פשע בי וכיוצו מומר ונקמן מפרש לה ושלול: **ומנסך את היין.** לעבודת כוכבים [ו]: **אי מומר לדבר אחד קשיא מציעתא.** דקתני מקבלין מסיפל: **אלא לאו ה"ק.** מקבלין קרבנות מפושעי ישרלא בשומר לדבר שחד מוך מן שמומר לנסך לת היין ולשלל שבשות מומר לעבודת כוכבים בשומר לכל התורה כולה למי. לפי תנל ממילל דשני לפי שהוא מומר לעבודת כוכבים ומעיד שקר שלל שבת הקב"ה בשעשה ברלשית: **והא מהכא נפקא מהתם נפקא.** לשין מקבלין קרבן מן שמומרין: מעט

עלי פי הדבור שאני. ועי"ת ושמעי דסי"ד [א] לשל הוי ע"פ הדבור שתקשי להל שמר רב בשר שבשעלם מן הטין לסור לקמן (דף כה.) ויש לומר דזה היה יודע שהיה סומך ע"פ הדבור לשלו מבל עובד כוכבים קל מייתי מכל לה ס"ד שבת הדבור להתיר המיסור שחיטת עובדים לשמה:

קרי לה נערה וקרי לה קטנה. בפרק בשרה לסוטה (דף מו:) דרים נעריס שהיו מטעריס מן המלות והכל לה שייך למדרש הכי: **דמן נעורן.** שם מקום לכתיב (בד"ס ג ז) [ז] למזרח נערן ושמערב גזר: **עורביים מבעי ליה.** ולף על גב דכתיב עבריס מלריס ולה כתיב עבריים מלריים הסם ליכל למיטעי: **מכם ולא בולכם להוציא את המומר.** מימה להל לישטרין לכדלרשין דרים לולב הגזול (סוכה דף ל.) לי לפני יהוס לחם כי יקריב מכם קרבן למנות ושמי לשו דילים הוה וי"ל להסם לשו מקום דמיפוק לן מהלי קרל גזול לפני יהוס להלי מביתו נפקל כלחמרינן בשמועה (ב"ק דף סז:) קרבנו ולה הגזול לימת לילימת לפני יהוס ל"ל קרל כלומר וכי יכול להקדים ביתו לשר לחמת ולה מייתי הסם קרל כי יקריב [ז] לשל לומר דקרבן לשר לחמת ושלי לשו קרבן הוא שלין בידו להקדישו לפני יהוס [ח] [ט] ועוד י"ל דתרתי שמעינן ממכם ולגזילה מקודשת לישטרין (ט) ומביתו לף נפקל לשל שלה עלתה לסם מובה:

כדי שיחזרו בהם בתשובה. לשל לשינן לשו בידים הו לף הלרי:

מכם בכם חילקתי. דכתיב איש כי' אשר יקריב קרבנו כי'. כל"ל:

**ד"ה